

Készíts velünk halacskát!

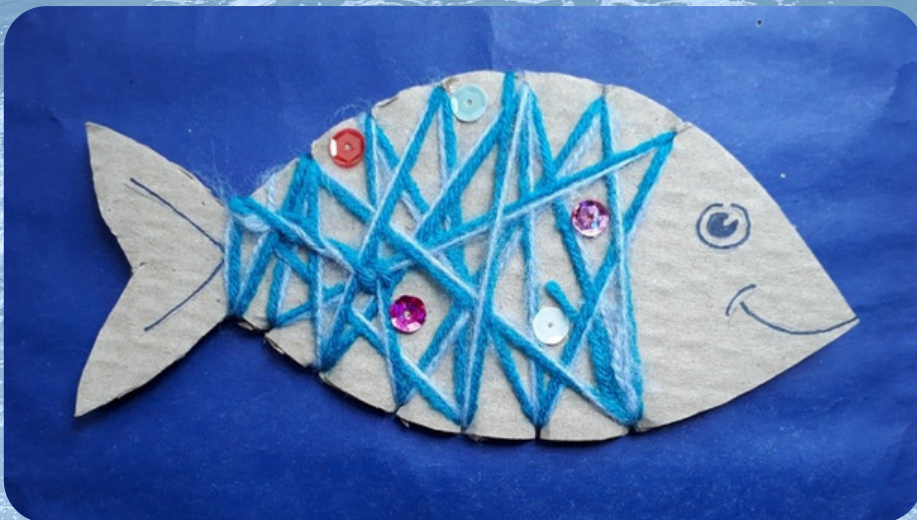
Kreatív alkotás

**Készítették a Fővárosi Állat- és
Növénykert
Ismeretterjesztési és Oktatási Osztály
munkatársai**

A mai gyerekek már kicsi korukban több animációs filmet láthatnak, mint néhány felnőtt fél életében. Így sokszor meglepően sok emlékekkel, élménnyel rendelkeznek például az állatokkal, természettel kapcsolatban, időnként erős érzelmekkel átszínezve. Egy-egy téma tematikus feldolgozása segít nekik megszerezni ezeket a lebegő információkat, élményeket, a közös munkálkodás pedig nagyszerű lehetőséget nyújt a beszélgetéssel egybekötött alkotásra.

Az óceánok és tengerek téma feldolgozásakor pár mondat erejéig ki kell térnünk ezek szennyezettségére, rögtön elmesélve azt is, hogy személy szerint mi mit tehetünk a helyzet javítása érdekében. Elmondjuk, hogy újrahasznált anyagokkal dolgozunk (karton és fonalak) és hogy ez miért fontos.

Szükséges anyagok és eszközök:
hullámkarton vagy dekorkarton, maradék fonalak, ceruza, olló, filctoll, ragasztó, flitterek

A munka menete:

A hullámkarton vágása nem igazán könnyű feladat, ezért a halacska körvonala a lehető legegyszerűbb legyen! Előnye, hogy nagyon sok kisebb-nagyobb doboz, így kellő alapanyag áll rendelkezésünkre, amit újrahasznosítva a gyerekek szemléletét hitelesen formálhatjuk.

Ha túl nehéznek érezzük a hullámkarton vágását, akkor dekorkartonnal is dolgozhatunk, ebben az esetben azonban érdemes két rétegben gondolkoznunk, mert különben túl „puha” lesz a kis hal, tekerés közben meggyűrhetik a gyerekek. Két réteg esetében ez a lehetőség jóval kevésbé valószínű.

A forma körbevágása után a pici, kb. fél cm mély bevágásokat kell elkészíteni, ezek biztosítják, hogy a feltekert fonál ne csússzon el/meg a hal testén.

Következzék a tekerés! Nagyszerű lehetőség ez maradék fonalaink felhasználására: kb. másfél méternyi fonál bőven elég a halacska alapos felöltöztetéséhez, a színeket pedig a gyerekek válasszák ki! Ha nagyon vékony szálú a fonál, használjunk egyszerre két szálát, mutatósabb, látványosabb lesz az eredmény.

A halacska farokúszójánál levő keskeny résznél kezdjük a tekerést, egyszerűen rácsomózva a fonalat. Hagyhatunk egy kis „farkincát”, amit majd tekerés közben elrejtethetünk, vagy a végén eldolgozzuk.

Minden bevágásba – fogacskába jusson tekerés! Ez a számunkra egyszerű művelet a gyerekek számára nem feltétlenül az, hiszen miközben jobbról balra és vissza haladnak, a halacska mindkét oldalán dolgozniuk kell. Mikor legalább kétszer tekertek minden fogacskába, már kellően dekoratív, színes a kis hal teste, és a leszabott fonál is elfogy.

Már csak apró, de fontos műveletek vannak hátra!

A gyerekek megrajzolják a halacska szemét, száját, illetve a farokúszó mintázatát. Ha van mozgó szemünk, akkor azt is felragaszthatják, igazán vidám lesz tőle az ábrázata.

A flittereket a fonalak közé, az üresen maradt felületekre ragasztják, ehhez a csőrös végű, gyorskötésű ragasztók a legmegfelelőbbek. A flitterek kiválóan elfedik például a fonál végeit, a leragasztás pedig megakadályozza a fonál elszabadulását.

